

บทเรียนที่ 36

ดาวิดกับโกลิแอธ

ความเชื่อชนะความกลัว

1 ซามูเอล 17 • โรม 8:31 • เด็ก 5–15 ปี • 30–40 นาที

แก่นของบทเรียน

ความกลัวคิดว่าปัญหาใหญ่แค่ไหน ความเชื่อคิดว่าพระเจ้าใหญ่แค่ไหน — และการศึกษาไม่เคยเป็นของเรา: “การศึกษาครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (1 ซมอ 17:47)

ยักยัดรำคาญสี่สิบวัน

เด็กที่มาส่งขนมปัง

หินเกลี้ยงห้าก้อน

การศึกษาเป็นของพระเจ้า

เรื่องราวใน 1 นาที

THE STORY

ที่หุบเขาเอลาห์ โกลิอัทสูงเกือบสามเมตร ตะโกนท้าทายทุกเช้าทุกวันตลอด**สัปดาห์** ทั้งกองทัพอิสราเอล “พากันหวาดผวาและท้อแท้ใจ” (1 ซมอ 17:11) แม้แต่กษัตริย์ซาอูล ชายที่สูงที่สุดในอิสราเอล ก็ไม่กล้าออกไป

ดาวิดแค่มาส่งขนมปังให้พี่ชาย คนอื่นเอาโกลิอัทเทียบกับตัวเองแล้วรู้สึกตัวเล็ก แต่**ดาวิดเอาโกลิอัทไปเทียบกับพระเจ้า** เขาจดจำได้ว่าพระเจ้าเคยช่วยเขาจากสิงโตและหมีมาแล้ว (1 ซมอ 17:37) จึงวางเกราะหนักของซาอูลไว้ เลือกหินเกลี้ยงห้าก้อนจากลำธาร แล้วเดินออกไปพร้อม sling ของคนเลี้ยงแกะ

ยักษ์หัวเราะเยาะ แต่ดาวิดประกาศว่า **“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงช่วยให้รอดด้วยดาบหรือหอก การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า”** (1 ซมอ 17:47) แล้ววิ่งเข้าหายักษ์ หินก้อนเดียวจาก sling — โกลิอัทล้มลง ทั้งกองทัพโห่ร้องยินดี ดาวิดไม่ได้วางใจใน sling เขาวางใจในพระเจ้าของเขา

หัวใจของบทเรียน: ยักษ์ของหนูอาจเป็นความมืด เพื่อนที่ชอบรังแก การสอบ หรือคนที่บ้านกำลังป่วย จงทำอย่างดาวิด — **จดจำสิ่งที่พระเจ้าเคยทำ แล้วเดินเข้าหาปัญหาพร้อมกับพระองค์** “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครเล่าจะต่อสู้เราได้?” (โรม 8:31) หนูไม่ต้องตัวใหญ่ — แค่ต้องรู้ว่าใครอยู่ข้างหนู

ข้อพระคัมภีร์ & เตรียมของ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงช่วยให้รอดด้วยดาบหรือหอก การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

1 ซามูเอล 17:47 (TNCV, ตัดตอน)

“องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพระบาทจากเขี้ยวเล็บของสิงโต... จะช่วยข้าพระบาท” — 1 ซามูเอล 17:37 (TNCV, ตัดตอน · ข้อเคียงคู่)

เตรียมก่อนเข้าสอน

ประติษฐ์ · ปิดท้าย · เกม · เปิดบทเรียน

- ☐ เด็กสองคนออกมายืนหน้าห้อง — คนตัวโตที่สุด กับคนตัวเล็กที่สุด เปิดบทเรียน
- ☐ แก้วกระดาษวางซ้อนเป็น “ยักษ์” เกม
- ☐ ลูกบอลนุ่มหรือถุงเท้าม้วนเป็น “ก้อนหิน” เกม
- ☐ ก้อนหินเรียบเล็ก 5 ก้อน (หรือกระดาษตัดเป็นรูปก้อนหิน) ประติษฐ์
- ☐ ปากกาเคมี · ถุงผ้าหรือถุงกระดาษเล็ก ประติษฐ์
- ☐ เพลงสรรเสริญจงหว่าสนุกลหนึ่งเพลงเกี่ยวกับฤทธาบุภาพของพระเจ้า ปิดท้าย

กิจกรรม

≈ 7-8 MIN

เกม “โค่นยักษ์ด้วยความเชื่อ”

- 1 ตั้งยักษ์:** วางแก้วกระดาษซ้อนกันให้สูงเป็น “โกสิอักยักษ์ใหญ่”
- 2 บอกข้อความกลัว:** ให้เด็กแต่ละคนบอกข้อความกลัวหนึ่งอย่างที่ตนเอง
- 3 ขว้างพร้อมตะโกน:** ผลัดกันขว้าง “ก้อนหิน” ให้ล้มยักษ์พร้อมตะโกนด้วยกันว่า “การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า!” เมื่อยักษ์ล้ม ให้ทุกคนโห่ร้องยินดี — พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าทุกความกลัว

→ **ประติษฐ์ “ห้าก้อนหินแห่งความเชื่อ”:** แจกก้อนหินคนละ 5 ก้อน ให้เขียนความจริงจากพระเจ้าลงบนแต่ละก้อน: “พระเจ้าอยู่กับหนู” · “พระเจ้าใหญ่กว่า” · “อย่ากลัว” · “การศึกเป็นของพระเจ้า” · “หนูกล้าได้” ตกแต่งถุงเล็กๆ ใส่ก้อนหินทั้งห้า นำกลับบ้าน เมื่อเจอความกลัว ให้ “หยิบ” ความจริงหนึ่งข้อขึ้นมาหนุนใจ

→ ดาวิดไม่ได้ชนะด้วยกำลังของตนเอง แต่ด้วยความเชื่อวางใจในพระเจ้า · ถ้าเวลาจำกัด เลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้เลย

คำถามชวนคิด

นำพูดคุยตามกลุ่มอายุ — หากเด็กๆ ไม่แน่ใจกับคำถามนี้ ครูสามารถถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนหรือชีวิตประจำวันแทนได้

อายุ 7–8

โคสิอัทตัวใหญ่ แต่พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่า! สัปดาสนี้มีเรื่องน่ากลัวอะไรบ้างที่หนูจะขอให้พระเจ้าช่วยให้หนูกล้าหาญ?

อายุ 9–11

ก่อนเผชิญหน้าโคสิอัท ดาวิดจดจำเรื่องสิงโตและหมีได้ พระเจ้าเคยช่วยหนูผ่านอะไรมาแล้วบ้าง — และการจดจำสิ่งนั้นทำให้ความเชื่อของหนูเข้มแข็งขึ้นวันนี้อย่างไร?

อายุ 12–13

ดาวิดพูดว่า “การศีกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” — แล้วเขายังวิ่งเข้าหายักษ์ การวางใจพระเจ้ากับการไม่ทำอะไรเลยต่างกันอย่างไร? สัปดาสนี้มียักษ์ตัวไหนที่พระเจ้าอาจทรงอยากให้หนูเผชิญหน้าไปพร้อมกับพระองค์?

ปิดท้าย & ถึงคุณครู

การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ให้เด็กๆ ลุกขึ้นยืนเหมือนกองทัพที่ลุกขึ้นหลังชัยชนะ แล้วประกาศพร้อมกันสามครั้ง ดังขึ้นทีละครั้งว่า “การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า!” ร้องเพลงสรรเสริญจงหว่าสนุกเกี่ยวกับฤทธานุภาพของพระเจ้า ปรบมือ กระโดด เฉลิมฉลองเต็มที่ แล้วอธิษฐานพร้อมกันซ้ำๆ ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงอยู่ฝ่ายหนู เมื่อหนูกลัว หนูจะวางใจในพระองค์ ขอทรงช่วยหนูให้กล้าหาญเหมือนดาวิด เพราะการศึกทุกครั้งเป็นของพระองค์ อาเมน” ย้ำเตือนว่า สัปดาห์นี้เมื่อชัยชนะของหนูปรากฏตัว ให้กระซิบถ้อยคำของดาวิด

♥ ถึงคุณครู

อย่าทำให้ชัยชนะน่ากลัวเกินไป — เด็กเล็กบางคนจะฝันร้ายได้เล่าให้ตื่นเต้นแต่จบเร็ว และย้ำตั้งแต่ต้นว่าเรื่องนี้จบด้วยชัยชนะ ตอนกิจกรรมห้ำก้อนหิน ให้เด็กพูดชื่อยักษ์ของตัวเองออกมา เขียนหรือกระซิบก็ได้ — บางคนจะเปิดใจครั้งแรกตรงนี้ ฟังให้ดี อย่ารีบข้าม ความกลัวการถูกเปรียบเทียบและกลัวไม่เก่งพอคือยักษ์ตัวจริงในห้องเรียนไทย — ดาวิดก็ถูกดูถูกว่า “ยังเด็กอยู่เลย” เหมือนกัน